

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/637/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612217376
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Soga
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7612217376.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Sogu a sudcov JUDr. Dany Ferkovej a JUDr. Táni Veščičikovej, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, proti žalovanej Slovenskej republike, zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu v Spišskej Novej Vsi zo dňa 20. 03. 2014 č.k. 4C/113/2012-121 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podanými návrhmi voči žalovanému účastníkovi domáhal náhrady škody a nemajetkovej ujmy na základe nesprávneho úradného postupu, ku ktorému malo dôjsť v exekučných konaniach vedených tunajším súdom, v ktorých žalobca vystupoval ako oprávnený. V žalobných návrhoch uviedol, že ako oprávnený subjekt (veriteľ zo zmlúv o úvere) navrhol súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu a súdny exekútor následne predložil návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému exekučnému súdu so žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Podľa žalobcu k nesprávne úradnému postupu malo dôjsť tým spôsobom, že tunajší súd v exekučných konaniach:

- zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (žaloby označené ISTINA RS),
- rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NZP),
- rozhodol o vydaní poverenia súdneho exekútora na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NP),
- rozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora po 30-dňovej zákonnej lehote (žaloby označené ZE).

Uznesením sp. zn. 4C/113/2012-8 zo dňa 9.10.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 11.10.2012 tunajší súd spojil, poukazujúc na ustanovenie § 112 ods. 1 O.s.p., na spoločné konanie konania vedené na návrh žalobcu pod sp. zn. 4C/113/2012, 4C/126/2012, 4C/127/2012, 4C/129/2012, 4C/144/2012, 4C/143/2012, 4C/153/2012, 4C/210/2012, 4C/232/2012, 4C/233/2012, 4C/257/2012, 4C/263/2012, 4C/271/2012, 4C/285/2012, 4C/294/2012, 4C/301/2012, 4C/311/2012, 4C/314/2012, 4C/323/2012, 4C/324/2012, 4C/333/2012 s tým, že konanie je ďalej vedené pod sp. zn. 4C/113/2012.

V žalobách, v ktorých žalobca namietal zamietnutie žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (ISTINA RS) uviedol, že exekučný súd spôsobom odporujúcim zákonu konal tak, ako by sám rozhodoval vo veci samej. Exekučný súd pritom nekoná o zrušení rozhodcovského rozsudku a ani nepokračuje v konaní vo veci v rozsahu uvedenom v žalobe alebo vo vzájomnej žalobe. Z hľadiska princípu právnej istoty nemôže všeobecný súd zamedziť účinkom rozhodcovského rozsudku na právne postavenie žalovaného tam, kde neexistujú. Opravu rozhodnutí rozhodcovských súdov nie je možné využiť dodatočne potom, čo takýto prostriedok už nemožno uplatniť. Exekučný súd tým, že nelegálnym postupom vykonal opätovné posúdenie práva žalobcu na zaplatenie dlhu, vyvolal stav, ktorý založil prekážku veci rozhodnutej v právnom vzťahu medzi oprávneným a dlžníkom. Na jednej strane existuje exekučný titul - rozhodcovský rozsudok, ktorý nie je možné zrušiť pre uplynutie zákonnej lehoty, avšak z pohľadu exekučného súdu je materiálne nevykonateľný a na strane druhej nie je možné zo strany žalobcu iniciovať občianske súdne konanie a požadovať súdnu ochranu práva na zaplatenie istiny s príslušenstvom, a to z dôvodu že existenciou rozhodcovského rozsudku je založená prekážka veci právoplatne rozhodnutej, ktorá je neodstrániteľnou vadou konania. Majetkovú škodu si žalobca v týchto žalobách uplatnil vo výške náhrady istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného vzťahu založeného zmluvou o úvere. Zároveň si uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na vzniknutú ujmu. Nesprávny úradný postup súdu je takej intenzity, ktorá má za následok zmarenie vymožitelnosti majetkového práva žalobcu.

V žalobách, ktorými sa domáhal náhrady škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia po 15-dňovej lehote (NZP) žalobca uviedol, že je povinnosťou exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti do 15 dní odo dňa jej doručenia, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd napriek tomu rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, a to zamietnutím tejto žiadosti, po uplynutí zákonom stanovenej doby. Žalobca vyvinul úsilie, aby docielil vecný postup v exekučnom konaní, spísal a podal žiadosti o informáciu o stave konania, kde namietal porušovanie svojich práv márnym plynutím času a požadoval informácie o stave konania a oznámenie prekážky, ktorá bráni rozhodnutiu súdu o žiadosti o udelenie poverenia a to dňa 02. 07. 2009, 23. 09. 2009, 13. 11. 2009, 25. 02. 2010 a v dňoch 30. 08. 2010, 23. 11. 2010 a 25. 05. 2011 podal sťažnosti na prieťahy v exekučných konaniach. Postup exekučného súdu bol nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Vo veciach neexistovali okolnosti, ktoré by umožňovali súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie súd pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Z dôvodu takéhoto nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej vo výške 125,- eur. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prieťahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prieťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 660,- eur. Žalobca si preto uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 55,- eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

V žalobách, v ktorých namietal vydanie poverenia exekučným súdom pre súdneho exekútora na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (žaloby označené NP) taktiež poukázal na povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti o udelenie poverenia do 15 dní odo dňa doručenia žiadosti súdneho exekútora, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd napriek tomu rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia a to vydaním poverenia po uplynutí zákonom stanovenej doby. Postup exekučného súdu bol nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Vo veciach neexistovali okolnosti, ktoré by umožňovali súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie súd pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody, ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej vo výške 125,- eur. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy,

aj v týchto žalobách vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prietahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prietahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 660,- eur a uplatnil si ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy sumu 55,- eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

V žalobách, v ktorých žalobca namietal nesprávny úradný postup z dôvodu oneskoreného rozhodnutia súdu o zmene exekútora (ZE) uviedol, že po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie, žalobca v rámci exekučného konania podal návrh na zmenu exekútora. K zmene exekútora rozhodnutím súdu nedošlo v zákonom stanovenej lehote t.j. do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora a to napriek tomu, že vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti. V predmetnom prípade neexistovala a neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústreďene a so zbytočnými prietahmi. Postup exekučného súdu bol v rozpore so zákonom, konkrétne § 44 ods. 8 Exekučného poriadku. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a udržateľnosti pohľadávok v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi dorúčením návrhu na zmenu súdneho exekútora a rozhodnutím o ňom vo výške 175,- eur. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pri určovaní výšky ktorej vychádzal z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej, pokiaľ ide o zbytočné prietahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prietahmi vzťahuje satisfakcia vo výške cca 663,88 eur. Žalobca si uplatňuje ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy sumu vo výške 55,32 eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu.

V žalobných návrhoch ďalej žalobca uviedol, že náhradu nemajetkovej ujmy si uplatňuje z dôvodu, že márnym plynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania žalobcu, že správnym postupom exekučného súdu dôjde k efektívnemu a účinnému vymoženiu jeho pohľadávky. Nesprávny úradný postup exekučného súdu vystavil oprávnené záujmy žalobcu riziku zániku povinného, riziku zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, riziku insolvenčii povinného. Ako ďalšie dôvody žiadosti o náhradu nemajetkovej ujmy uviedol neexistenciu akéhokoľvek účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy, zásah do zákonných nárokov a základných práv žalobcu v spojení s absolútnou nemožnosťou vrátenia strateného času, čo vyvolalo u žalobcu, resp. u členov riadiacich orgánov spoločnosti, ako aj u jej majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery. Zbytočné a právne nezdôvodniteľné časové omeškanie v rozhodovaní exekučného súdu spôsobilo v súvislosti s vymáhanou pohľadávkou a jej príslušenstvom zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít žalobcu, ako aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov. Vyvolaná strata zisku z realizovaného obchodu spôsobila hospodársku stratu na strane žalobcu, ale aj na strane jeho majiteľov. Nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy žalobcu a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať.

Žalobca ďalej uviedol, že písomnou žiadosťou požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody. Žalovaný však do podania žalôb na žiadosť pozitívne nereagoval.

Súd prvého stupňa preskúmaným rozsudkom žalobu zamietol, žalovanej náhradu trov konania nepriznal a návrh na prerušenie konania zamietol.

Na základe vykonaného dokazovania po oboznámení sa s jednotlivými pripojenými spismi, ako aj s exekučnými spismi Okresného súdu v Spišskej Novej Vsi, v ktorých bol nesprávny úradný postup namietaný dospel k záveru, že žaloba je nedôvodná. Vychádzal z toho, že žalobca vo všetkých nižšie uvedených exekučných konaniach mal procesné postavenie oprávneného a exekučnými titulmi boli rozsudky stáleho rozhodcovského súdu v konaniach ZE notárske zápisnice. Spolu so žiadosťou o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bol predložený návrh na vykonanie exekúcie, exekučný titul a prevažne aj zmluva o úvere uzavretá medzi oprávneným a povinným, z ktorej bolo vo všetkých prípadoch zistené, že sa jednalo o spotrebiteľské zmluvy.

Ďalej súd prvého stupňa konštatoval, že v konaniach vedených pôvodne pod sp. zn. 4C/113/2012, 4C/233/2012, 4C/232/2012, 4C/126/2012, 4C/153/2012, 4C/157/2012 žalobca namietal nesprávny úradný postup spočívajúci v rozhodnutí o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (ISTINA RS) a v konaniach vedených pôvodne pod sp. zn. 4C/294/2012, 4C/333/2012, 4C/301/2012, 4C/285/2012, 4C/271/2012 (NZP) namietal, že nebolo rozhodnuté o jeho žiadosti o

udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonnej 15-dňovej lehote. Ďalej namietal, že súd rozhodol o vydaní poverenia súdneho exekútora na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote - žaloby označené ako NP sp. zn. 4C/263/2012, 4C/127/2012, 4C/129/2012, 4C/314/2012, 4C/210/2012. V týchto konaniach začala plynúť trojročná premlčacia lehota mohla začať plynúť až momentom doručenia rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie žalobcovi resp. jeho právnomu zástupcovi v exekučných konaniach, keďže až vtedy sa mohol dozvedieť o škode, ku ktorej malo dôjsť práve rozhodnutiami o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora. Z exekučných spisov pripojených k uvedeným konaniam bolo zistené, že o žiadostiach o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bolo rozhodnuté tunajším súdom ako exekučným v priebehu r. 2010, 2011, kedy aj boli rozhodnutia doručované právnomu zástupcovi oprávneného. Teda návrhy na začatie konania boli podané v trojročnej premlčacej lehote. V konaniach NP spisov 4C/210/2012 - 6Er/11/2009 bolo poverenie vydané 13. 01. 2009, doručené exekútorovi 2.2.2009, 4C/127/2012 - 6Er/8/2009 bolo uznesenie o čiastočnom zastavení exekúcie doručené oprávnenému 27. 09. 2009 - vtedy sa dozvedel, na akú čiastku bolo vydané poverenie, 4C/210/2012 - 6Er/11/2009 bolo vydané poverenie 13.1.2009, v konaní 4C/129/2012 - 6Er/507/2011 bolo poverenie vydané 16.8.2011, doručené exekútorovi 30. 09. 2011, v konaní 4C/263/2012 - 6Er/485/2011 bolo poverenie vydané 07. 09. 2011, doručené exekútorovi 30. 09. 2011 spolu s uznesením o čiastočnom zamietnutí žiadosti o vydanie poverenia, ktoré oprávnený prevzal 31.10.2011. Zo spisu 4C/314/2012 - 6Er/928/2009 bolo poverenie vydané 16. 03. 2010 a uznesením čiastočne zamietnutý návrh na vykonanie exekúcie, ktoré oprávnený prevzal 06. 07. 2010. Z vyššie uvedeného vyplýva, že všetky návrhy na začatie konania okrem návrhu podaného v konaní sp. zn. 4C/210/2012 boli podané v trojročnej premlčacej lehote.

V konaniach ZE 4C/144/2012 - 12Er/156/2004, 3C/323/2012 - 6Er/452/2005, 4C/311/2012 - 3Er/73/2003, 4C/143/2012- 6Er/23/2003, 4C/324/2012 - 6Er/550/2005, v ktorých žalobcu namietal neskoré rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora, premlčacia doba začala plynúť od doručenia rozhodnutia exekučného súdu o zmene súdneho exekútora žalobcovi resp. od doručenia rozhodnutia o zamietnutí tohto návrhu právnomu zástupcovi žalobcu. V týchto konaniach súd rozhodoval v priebehu r. 2011 a keďže žalobné návrhy vo všetkých konaniach boli podané 27. 09. 2012, aj v týchto konaniach boli návrhy na náhradu škody podané v trojročnej premlčacej lehote.

K samotnému nároku žalobcu na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy súd uvádza nasledovné:

Predpokladom zodpovednosti štátu za škodu v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. je súčasné splnenie troch podmienok:

1. preukázanie existencie nezákonného rozhodnutia resp. nesprávneho úradného postupu - t.j. protiprávne konanie,
2. existencia škody t.j. majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch resp. nemajetkovej ujmy
3. preukázanie príčinnej súvislosti medzi nezákonným rozhodnutím resp. nesprávnym úradným postupom a škodou.

Nesprávny úradný postup spočíva v akejkoľvek činnosti určitého štátneho orgánu spojenej s výkonom jeho právomoci, ak v súvislosti s ňou dôjde k porušeniu pravidiel stanovených právnymi predpismi. Nesprávnym úradným postupom môže byť aj nevydanie resp. oneskorené vydanie rozhodnutia dôsledkom porušenia stanovených alebo primeraných lehôt na jeho vydanie, teda nečinnosť štátneho orgánu. Škodou je majetková ujma predstavujúca zmenšenie majetkového stavu poškodeného oproti stavu pred škodnou udalosťou a ktorá predstavuje hodnoty, ktoré je potrebné vynaložiť pre uvedenie veci do predošlého stavu. Charakter majetkovej ujmy má aj zníženie hodnoty pohľadávky veriteľa, ktoré nastalo v súvislosti so zmarením možnosti uspokojenia jeho pohľadávky v exekučnom konaní. O príčinnú súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím resp. nesprávnym úradným postupom t.j. protiprávnym konaním a škodou ide vtedy, ak medzi nesprávnym úradným postupom resp. nezákonným rozhodnutím a škodou je vzťah príčiny a následku, ktorý musí byť priamy, bezprostredný a neprerušovaný.

Zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v zmysle § 3 zákona č. 514/2003 Z.z. je objektívnou zodpovednosťou, ktorej sa štát nemôže zbaviť a za splnenia vyššie uvedených podmienok za túto škodu zodpovedá. Pre vznik zodpovednosti štátu musia byť pritom splnené všetky zákonom požadované podmienky súčasne.

Podľa žalobcu k nesprávnemu úradnému postupu vo veciach, ktoré boli tunajším súdom spojené a sú vedené pod sp. zn. 4C/113/2012 malo dôjsť tým, že tunajší súd v exekučných konaniach, v ktorých žalobca mal procesné postavenie oprávneného:

1. zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (ISTINA RS - spisy 4C/113/2012, 4C/233/2012, 4C/232/2012, 4C/126/2012, 4C/153/2012, 4C/257/2012).
2. rozhodol o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia po zákonnej 15-dňovej lehote určenej v § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (NZP - spisy 4C/294/2012, 4C/333/2012, 4C/301/2012, 4C/285/2012, 4C/271/2012)
3. vydal poverenie na vykonanie exekúcie po 15-dňovej zákonnej lehote podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku (NP - spisy 4C/263/2012, 4C/129/2012, 4C/210/2012, 4C/127/2012, 4C/314/2012)
4. rozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora po 30-dňovej zákonnej lehote podľa § 44 ods. 8 Exekučného poriadku (ZE - spisy 4C/144/2012, 4C/323/2012, 4C/311/2012, 4C/143/2012).

V konaniach vedených pôvodne pod sp. zn. 4C/4C/113/2012, 4C/233/2012, 4C/232/2012, 4C/126/2012, 4C/153/2012, 4C/257/2012 žalobca namietal, že exekučný súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie (návrhy označené ako ISTINA RS). Žalobca poukázal na to, že exekučný súd pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie preskúmaval exekučný titul nad rámec právomoci zverenej exekučnému súdu tým, že preskúmaval skutkový stav veci a konal tak, akoby sám rozhodoval vo veci samej, čím vykonal úradný postup bez splnenia zákonných podmienok.

Z oboznámených exekučných spisov pripojených k vyššie uvedeným konaniam bolo zistené, že vo všetkých prípadoch boli žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnuté. Vo všetkých uvedených veciach exekučným titulom boli rozsudky rozhodcovského súdu. Vo všetkých prípadoch právny vzťah medzi oprávneným a povinným bol hodnotený exekučným súdom ako spotrebiteľský právny vzťah a to, či už na základe predložených úverových zmlúv resp. aj na základe skutočností uvedených v odôvodneniach exekučných titulov. Poukazujúc na ustanovenie § 45 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z.z., v daných prípadoch exekučný súd je nielen oprávnený, ale aj povinný a to v ktoromkoľvek štádiu exekučného konania t.j. aj pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, skúmať zákonnosť exekučného titulu t.j. rozhodcovského rozsudku. V tejto súvislosti súd poukazuje napr. na rozhodnutia NS SR sp. zn. 5Cdo 439/2012, sp. zn. 6Cdo 290/2012, či Ústavného súdu SR sp. zn. I.ÚS 278/2013, sp. zn. IV. ÚS 55/2011. Posudzovanie zákonnosti rozhodcovských rozsudkov v rámci exekučného konania tak nemožno hodnotiť ako nesprávny úradný postup.

Súd má tiež za to, že rozhodnutím exekučného súdu, ktorým bola zamietnutá žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, nedošlo k reálnej nevykonalosti istiny a jej príslušenstva, o ktorých už rozhodoval rozhodcovský súd. Pokiaľ aj nedošlo k zrušeniu rozhodcovských rozsudkov, ktoré boli v exekučných konaniach exekučnými titulmi a na základe ktorých nedošlo k vydaniu poverenia na vykonanie exekúcie postupom podľa § 40 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, žalobca má právo iniciovať konanie pred všeobecným súdom, ktorý v občianskom súdnom konaní posúdi dôvod, pre ktorý rozhodcovský rozsudok nemôže byť exekučným titulom. Napr. v prípade, že rozhodcovský súd rozhodoval na základe neplatnej rozhodcovskej doložky nemôže založiť prekážku res iudicata a to z dôvodu, že rozhodcovský súd nemal právomoc na rozhodovanie o uplatnenom nároku a teda o takomto nároku môže byť znova rozhodnuté všeobecným súdom. V konečnom dôsledku súdu je známe, že tunajším súdom sú vedené konania, v ktorých je uplatnený nárok zo zmieniek vystavených práve žalobcom v tomto konaní. Zmenky žalobca postúpil na iný subjekt a pritom sa jedná o zmenky vystavené na zabezpečenie pohľadávok z úverových zmlúv uzavretých so žalobcom, o nárokoch ktorých už bolo taktiež rozhodnuté rozhodcovským súdom a taktiež už boli tunajším súdom vedené exekučné konania v týchto veciach. Žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie aj v týchto prípadoch boli prevažne zamietnuté.

Okrem toho, že exekučný súd mal oprávnenie preskúmavať exekučný titul súd uvádza, že v uvedených veciach nie je možné konštatovať nezákonnosť rozhodnutí exekučného súdu t.j. rozhodnutí o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Oboznámením sa s exekučnými spismi, pripojenými k vyššie uvedeným konaniam, bolo totiž zistené, že ani jedno rozhodnutie tunajšieho súdu ako súdu exekučného o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie

exekúcie nebolo zrušené resp. zmenené pre nezákonnosť. Žalobca ako oprávnený v týchto exekučných konaniach využil svoje právo na podanie riadnych opravných prostriedkov iba čiastočne.

Súd opakovane poukazuje na skutočnosť, že ako ISTINA RS je žalovaný aj nárok žalobcu v konaní 4C/113/2012 - 6Er/518/2011 z dôvodu, že súd zamietol žiadosť súdneho exekútora na vydanie poverenia, čo nezodpovedá skutkovému stavu. Poverenie v tejto veci bolo vydané a napriek tomu žalobca tvrdí, že mu vznikla majetková škoda v celkovej výške 2147,25 eur predstavujúca náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu. Súčasne si uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy 429,45 eur za stratu dôvery v právo a spravodlivé riešenie veci a zamedzenie vymoženia pohľadávky cestou exekúcie, ktorá je spôsobená v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom. Súd zdôrazňuje, že tento nárok je nárokom nedôvodným, pretože žiadosť súdneho exekútora nebola zamietnutá a poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané 13. 09. 2011.

V konaniach 4C/294/2012, 4C/333/2012, 4C/301/2012, 4C/285/2012, 4C/271/2012 (návrhy označené ako NZP) žalobca uvádzal, že súd rozhodol o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote, kedy žiadosť súdneho exekútora zamietol. Oboznámením sa s exekučnými spismi pripojenými k uvedeným veciam bolo preukázané, že vo všetkých prípadoch boli žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnuté, pričom je pravdou, že došlo k zamietnutiu žiadosti po uplynutí 15-dňovej lehoty od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia tunajšiemu súdu. V prípade exekučného konania 6Er/518/2011 - 4C/294/2012 bola žiadosť súdneho exekútora na vydanie poverenia doručená 03. 08. 2011 a poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané 13. 09. 2011. Teda nezodpovedá skutkovému stavu tvrdenie žalobcu, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia bola zamietnutá po 15-dňovej lehote. Aj keď súd nemal k dispozícii tento spis, pretože sa nachádza na Krajskom súde v Košiciach, z registra tunajšieho súdu bolo zistené, že žiadne uznesenie o zamietnutí žiadosti exekútora na vydanie poverenia nebolo súdom vydané. Súd si túto skutočnosť uveril aj konzultáciou so súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, u ktorého sa vedie exekučné konanie pod zn. EX 8252/11. Spis exekútora neobsahuje žiadne uznesenie o zamietnutí žiadosti na vydanie poverenia. Teda návrh navrhovateľa v tomto konaní je nárokom bezdôvodným.

Zo spisu 6Er/107/2009 - 4C/333/2012 súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora na vydanie poverenia bola tunajšiemu súdu doručená 13. 03. 2009 a po tom, čo súd vyžiadal úverovú zmluvu, ktorá bola zaslaná súdu 16. 09. 2009, exekučné konanie uznesením zo dňa 27. 11. 2009 zastavil a nerozhodol o žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia. Oprávnený proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nepodal.

Zo spisu 6Er/289/2009 - 4C/301/2012 bolo zistené, že žiadosť súdneho exekútora na vydanie poverenia bola podaná 25. 05. 2009 a uznesením zo dňa 21. 01. 2010 bola žiadosť o udelenie poverenia zamietnutá.

Zo spisu 6Er/598/2009 - 4C/285/2012 súd zistil, že žiadosť súdneho exekútora na vydanie poverenia bola doručená 18. 09. 2009 a k zamietnutiu žiadosti o udelenie poverenia došlo uznesením zo dňa 06. 02. 2010.

Zo spisu 6Er/522/2009 - 4C/271/2012 bolo zistené, že žiadosť súdneho exekútora na udelenie poverenia bola doručená 26. 08. 2009 a uznesením zo dňa 16. 02. 2010 bola zamietnutá.

Súd má za to, že podľa ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku zákonná 15-dňová lehota platí v prípadoch, kedy exekučný súd vo veci vydá poverenie na vykonanie exekúcie a teda nie v prípadoch zamietnutia žiadosti súdneho exekútora, ako to bolo vo vyššie uvádzaných prípadoch. V súvislosti s tým súd poukazuje na tú skutočnosť, že v uvedených veciach exekučnými titulmi boli rozsudky rozhodcovského súdu, kde súd okrem žiadosti o udelenie poverenia, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu sa zaoberal aj zmluvami o úvere a všeobecnými zmluvnými podmienkami žalobcu a to z dôvodu, že vo všetkých prípadoch sa jednalo o spotrebiteľské zmluvy. Uvedené teda neposudzoval len podľa ustanovení Exekučného poriadku, ale aj zákona č. 244/2002 o rozhodcovskom konaní, zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platného v čase uzavretia predložených úverových zmlúv,

podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa, ako aj podľa Smernice č. 93/13/EHS.

V súvislosti s namietanými skutočnosťami uvádzanými žalobcom v žalobnom návrhu pokiaľ sa týka oneskoreného rozhodnutia tunajšieho súdu o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je potrebné uviesť, že žalobca v konaní nepreukázal existenciu rozhodnutia, ktoré by konštatovalo prieťahy v daných exekučných konaniach a teda nepreukázal nesprávny úradný postup spočívajúci v nečinnosti tunajšieho súdu v uvedených veciach. V žalobnom návrhu žalobca uviedol, že vyvinul enormné úsilie, aby docielil vecný posun v exekučných konaniach a uviedol konkrétne žiadosti o informáciu o stave konania a sťažnosti na prieťahy v konaní, ktoré boli z jeho strany podané na tunajšom súde. Žalobca žiadal tunajší súd informáciu o stave konaní v jednotlivých konaniach dňa 02. 07. 2009, 23. 09. 2009, 13. 11. 2009, 25. 02. 2010, na ktoré mu sudca konajúci v tej ktorej veci odpovedal. Na sťažnosti zo dňa 30. 08. 2010, 23. 11. 2010 a 25. 05. 2011, ktoré boli sťažnosťami na prieťahy zapísanými v Spr 22/2010, 34/2010 a 12/2011 bolo žalobcovi odpovedané, že zo strany vedenia súdu nie sú konštatované vzhľadom na činnosť sudcov prieťahy v konaniach. V neposlednom rade súd v súvislosti s prieťahmi v exekučných konaniach, na ktoré poukazuje žalobca a ku ktorým malo dôjsť neskorým rozhodnutím exekučného súdu, poukazuje na článok 48 ods. 2 Ústavy SR s tým, že porušenie uvedeného článku na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov patrí výlučne do právomoci Ústavného súdu SR. Tunajší súd teda nemá právomoc konštatovať prieťahy v súdnom konaní.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a to nepredloženie rozhodnutia príslušného orgánu o existencii prieťahov v daných exekučných konaniach a nedostatok právomoci tunajšieho súdu na rozhodnutie o prieťahoch, má súd za to, že v uvedených veciach nebol zo strany žalobcu preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu a v tomto smere teda žalobca neunesol dôkazné bremeno.

Pokiaľ sa týka konaní vedených pod sp.zn. 4C/4C/263/2012, 4C/129/2012, 4C/210/2012, 4C/127/2012, 4C/314/2012 (návrhy označené ako NP) žalobca namietal nesprávny úradný postup exekučného súdu spočívajúci vo vydaní poverenia na vykonanie exekúcie po zákonnej 15-dňovej lehote (NP). Z oboznámeného exekučného spisu 6Er/928/2009 - 4C/314/2012 mal súd preukázané, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 14.12.2009, poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané dňa 16.3.2010 a súčasne bolo vydané uznesenie dňa 16. 03. 2010, ktorým súd čiastočne zamietol návrh na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

Zo spisu 6Er/8/2009 - 4C/127/2012 mal súd preukázané, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 09. 01. 2009, poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané dňa 13. 01. 2009 podľa návrhu exekútora, teda v zákonnej lehote. Až uznesením zo dňa 20. 09. 2010 v rámci kontroly vydaných poverení bola exekúcia čiastočne zastavená. Teda v tomto prípade bolo vydané poverenie v zákonnej 15-dňovej lehote.

Zo spisu 6Er/11/2009 - 4C/210/2012 mal súd preukázané, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 09. 01. 2009, poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané dňa 13. 01. 2009, teda v zákonnej 15-dňovej lehote.

Zo spisu 6Er/507/2011 - 4C/129/2012 mal súd preukázané, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 28. 07. 2011, poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané dňa 16. 08. 2011.

Zo spisu 6Er/485/2011 - 4C/263/2012 mal súd preukázané, že žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola súdu doručená dňa 21. 07. 2011, poverenie na vykonanie exekúcie bolo vydané dňa 07. 09. 2011 a čiastočne zamietnutý návrh na vykonanie exekúcie.

Vo všetkých prípadoch vzhľadom na skutočnosť, že exekučnými titulmi boli rozsudky rozhodcovského súdu, sa súd zaoberal aj zmluvami o úvere, všeobecnými zmluvnými podmienkami žalobcu z dôvodu, že sa jednalo o spotrebiteľské zmluvy. Súd uvedené teda neposudzoval len podľa ustanovení exekučného poriadku, ale aj podľa zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní, zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia predložených úverových zmlúv, podľa všeobecných ustanovení občianskeho zákonníka týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa ako aj podľa smernice č. 93/2013 EHS.

Opakovane súd dáva do pozornosti tú skutočnosť, že v konaní 4C/294/2012 - 6Er/518/2011 žaloba označená ako NZP, v konaní 4C/113/2012 - 6Er/518/2011 žaloba označená ako ISTINA RS, žalobca požaduje náhradu škody:

1. z dôvodu, že súd zamietol žiadosť exekútora na vydanie poverenia
2. z dôvodu, že žiadosť o vydanie poverenia bola zamietnutá po 15-dňovej lehote.

Toto tvrdenie nezodpovedá skutkovému stavu, pretože poverenie na vykonanie exekúcie 6Er/518/2011 bolo vydané 13. 09. 2011. Teda tieto nároky žalobcu sú absolútne neopodstatnené.

Vo veciach pôvodne vedených pod sp. zn. 4C/324/2012, 4C/143/2012, 4C/311/2012, 4C/144/2012, 4C/323/2012 (návrhy označené ako ZE) malo dôjsť podľa žalobcu k nesprávnemu úradnému postupu tým, že súd nerozhodol o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenom čase t.j. do 30 dní od doručenia návrhu na zmenu exekútora (ZE).

Z oboznámeného exekučného spisu 6Er/550/2005 - 4C/324/2012 bolo zistené, že návrh na zmenu exekútora bol doručený súdu dňa 18.11.2010 tak, aby súd poveril vykonaním exekúcie JUDr. Rudolfa Krutého. Dňa 01.12.2010 súd vyzval doterajšieho exekútora na predloženie exekútorského spisu a vyúčtovanie trov exekúcie. JUDr. Ing. Mihal zaslal vyúčtovanie trov exekúcie 23.12.2010. Uznesením zo dňa 02. 02. 2011 súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú, exekúciu zastavil bez návrhu v zmysle § 58 ods. 1 Exekučného poriadku a návrh oprávneného na zmenu exekútora zamietol. Súčasne zaviazal oprávneného nahradiť pôvodnému súdному exekútorovi trovy exekúcie.

Zo spisu 6Er/23/2003 - 4C/143/2012 bolo zistené, že žiadosť oprávneného na zmenu exekútora bola súdu doručená 18.11.2010. Oprávnený žiadal, aby súd poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého. Dňa 06.12.2010 súd vyzval doterajšieho exekútora na predloženie exekútorského spisu a vyúčtovanie trov exekúcie. JUDr. Ing. Mihal zaslal vyúčtovanie trov exekúcie dňa 21. 12. 2010. Uznesením zo dňa 26. 01. 2011 súd vyhovel žiadosti oprávneného o zmenu exekútora a vykonaním exekúcie poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého.

Zo spisu 3Er/311/2003 - 4C/311/2012 bolo zistené, že žiadosť oprávneného na zmenu exekútora bola súdu doručená 18. 11. 2010. Oprávnený žiadal, aby súd poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého. Dňa 27. 01. 2011 súd vyzval doterajšieho exekútora na predloženie exekútorského spisu a vyúčtovanie trov exekúcie. JUDr. Ing. Mihal zaslal vyúčtovanie trov exekúcie 07. 02. 2011. Uznesením zo dňa 17. 03. 2011 súd návrh na zmenu exekútora zamietol.

Zo spisu 12Er/156/2004 - 4C/144/2012 bolo zistené, že žiadosť oprávneného na zmenu exekútora bola súdu doručená 18. 11. 2010. Oprávnený žiadal, aby súd poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého. Dňa 07. 12. 2010 súd vyzval doterajšieho exekútora na predloženie exekútorského spisu a vyúčtovanie trov exekúcie. JUDr. Ing. Mihal zaslal vyúčtovanie trov exekúcie 21. 12. 2010. Uznesením zo dňa 19. 01. 2011 súd vyhovel žiadosti oprávneného na zmenu exekútora a vykonaním exekúcie poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého. Uznesením sp. zn. 8Er/47/2003 z 24. 04. 2013 bol súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý vylúčený z vykonávania exekúcie. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 22. 06. 2013.

Zo spisu 6Er/452/2005 - 4C/323/2012 bolo zistené, že žiadosť oprávneného na zmenu exekútora bola súdu doručená 18. 11. 2010. Oprávnený žiadal, aby súd poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého. Dňa 06. 12. 2010 bola žiadosť o zmenu súdneho exekútora doručená pôvodnému exekútorovi na vyjadrenie s výzvou na vyčíslenie doterajších trov exekúcie. Exekútor vyčíslił trovy 20. 12. 2010. Uznesením zo dňa 02. 02. 2011 súd zamietol návrh oprávneného na zmenu exekútora, exekúciu vyhlásil za neprípustnú, exekučné konanie zastavil a nezaviazal účastníkov nahradiť exekútorovi trovy exekúcie.

V ďalšom súd prvého stupňa poukazuje na už vyššie uvedené skutočnosti týkajúce sa vytýkaných prietahov v exekučných konaniach, kedy všeobecný súd nemá právomoc na posudzovanie existencie prietahov. Aj v tomto prípade teda žalobca neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal existenciu nečinnosti resp. prietahov pri rozhodovaní o jeho návrhu na zmenu exekútora v exekučnom konaní.

Zo sťažnosti podaných žalobcom na prieťahy v exekučných konaniach zo dňa 30. 08. 2010, 23. 11. 2010 a 25. 05. 2011 sa v prípade návrhu na zmenu súdneho exekútora mohla týkať sťažnosť zo dňa 25. 05. 2011, keďže návrhy na zmenu exekútora boli podané 18. 11. 2010 a jeden návrh 20. 12. 2010. Podľa oboznámených Spr. však všetky sťažnosti žalobcu na prieťahy v exekučných konaniach vedených tunajším súdom boli považované za neopodstatnené.

Poukazujúc na vyššie uvedené skutočnosti súd konštatuje, že zo strany žalobcu nebol v konaní preukázaný nesprávny úradný postup exekučného súdu v uvedených exekučných konaniach, ani nezákonnosť rozhodnutí exekučného súdu. Hmotnoprávne podmienky uplatnenia nároku škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej nesprávnym úradným postupom musia byť splnené súčasne, pričom zo strany žalobcu nebola preukázaná už prvá z vyššie uvedených podmienok. I keď bol žalobcom predložený listinný dôkaz a to znalecký posudok č. 1/2014 týkajúci sa výšky majetkovej škody požadovanej žalobcom, z dôvodu, že v konaní nebol preukázaný už prvý predpoklad priznania náhrady škody a to nesprávny úradný postup exekučného súdu v jednotlivých konaniach, súd pre nepreukázanie existencie podmienok náhrady škody a nemajetkovej ujmy zo strany žalobcu, jeho návrh v plnom rozsahu zamietol. Súd opätovne zdôrazňuje, že pre priznanie náhrady škody musia byť splnené všetky tri podmienky súčasne, teda protiprávne konanie - nesprávny úradný postup exekučného súdu, výška škody a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal v žiadnom zo spojených konaní, že žalobcovi vznikla škoda nesprávnym úradným postupom exekučného súdu, ktorá je v príčinnej súvislosti s týmto postupom.

Pokiaľ žalobca vo svojom žalobnom petite v niektorých spojených veciach žiadal najskôr o veciach rozhodnúť tzv. medzitýmny rozsudkom (§ 152 ods. 2 O.s.p.). K tomu súd prvého stupňa uviedol, že ak je tu dôvod pre postup podľa § 152 ods. 2 O.s.p., súd môže vydať medzitýmny rozsudok aj bez návrhu účastníka konania. Ak takémuto návrhu účastníka konania na vydanie medzitýmneho rozsudku súd nevyhoví, nevydáva o tom zvláštne rozhodnutie a s týmto návrhom sa ani nemusí vyporiadať v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.

O trovách konania rozhodol súd prvého stupňa na pojednávaní konanom dňa 20. 03. 2014 podľa citovaného ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že ich náhradu priznal žalovanej, ktorá bola v konaní úspešná. Žalovaná si uplatnila nárok na náhradu trov konania v písomnom vyjadrení. V zákonom stanovenej lehote ale trovy nevyčíslila a z obsahu spisu jej žiadne trovy nevyplývali. Vyčíslenie trov konania je nevyhnutné nielen u právneho zástupcu, ale aj u účastníka, ktorý nie je právne zastúpený. Ak účastník v stanovenej lehote trovy nevyčíslil, možno mu priznať náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu. V prípade, že zo spisu výška náhrady trov nevyplýva, je súd oprávnený namiesto vyhláseného výroku o priznaní trov konania zmeniť tento výrok a účastníkovi náhradu trov nepriznať.

Proti tomuto rozsudku sa včas odvolal žalobca z dôvodov uvedených v § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/, g/, h/ a § 205 ods. 2 písm. c/ a f/ O.s.p. a navrhol zrušiť rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V dôvodoch odvolania vytkol súdu prvého stupňa, že žalobca ako strana konania nebol pred vynesením rozsudku oboznámený s písomným vyjadrením žalovanej k žalobe a toto mu bolo doručené až samotným rozsudkom vo veci samej. Takýto postup súdu prvého stupňa porušil jeho základné právo na kontradiktórny súdny proces, ale aj priamo ust. § 114 ods. 2 O.s.p. osobitne za situácie, keď súd vo veci neuskutočnil ústne pojednávanie s prítomnými účastníkmi. Navyše žalovaná vzniesla námietku premlčania a na túto námietku nedal súd žalobcovi možnosť akokoľvek pred vyhlásením rozsudku reagovať. Žalobca ako strana konania nebol pred vynesením rozsudku oboznámený so súdom vykonanými listinnými dôkazmi uloženými v exekučnom spise a k vykonaniu dokazovania nemal možnosť vyjadriť sa. Nemal sa možnosť vyjadriť ani k dôkazom a tvrdeniam a nebol oboznámený s ich obsahom a nemal možnosť navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení. V danej veci navyše nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania. V prípade, že súd na základe informácie o skutkových a právnych okolnostiach, s ktorými disponuje alebo s ktorými sa oboznámil v dôsledku dokazovania vykonaného ex offo zistil, že existuje okolnosť brániaca vydať pre žalobcu pozitívne rozhodnutie, mal súd o tom informovať účastníkov konania a umožniť im, aby sa k tomu kontradiktórne vyjadrili. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie listinami, ktorých pôvod nie je z odôvodnenia rozhodnutia spoznatelný a nie je zrejmé, či išlo o listiny založené v exekučnom spise. Navyše podľa názoru odvolateľa vo veci rozhodol sudca, ktorého vylúčenie žalobca navrhol, teda táto skutočnosť vyvoláva objektívne pochybnosť o nedostatku nestrannosti sudcov okresného súdu napriek rozhodnutiu krajského súdu o tom, že sudca prejednávateľ danú vec nie je vylúčený. V

tejto súvislosti poukázal na iné rozhodnutia Krajského súdu v Trnave, ktorý vylúčil všetkých sudcov okresného súdu v Dunajskej Strede (rozhodnutie zo dňa 17. 10. 2012 sp. zn. 11Ncc/46/2012-24). Takýto postup súdu je v rozpore s judikatúrou ÚS SR a ESLP. Žalobca podal laj ústavnú sťažnosť pre porušenie o právach na nestranný súd, ktorej výsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu. Súd prvého stupňa sa dopustil viacerých omylov, keď konštatoval, že žalobcom namietané lehoty na vydanie rozhodnutia boli dodržané, avšak v odôvodnení prezentované časové úseky tomu nenasvedčujú. Je nepochybné, že žalobcom tvrdený nesprávny úradný postup bol v konaní jednoznačne preukázaný, súd bol bezdôvodne nečinný a tak spôsobil zbytočné prieťahy v konaní a rozhodol o návrhu žalobcu v zákonnej lehote. V napadnutom rozhodnutí sa súd prvého stupňa nevyporiadal so všetkými vytkanými zločkami nesprávneho úradného postupu, preto jeho rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadřila.

Krajský súd na základe podaného odvolania vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), rozsudok vyhlásil verejne v súlade s ust. § 156 ods. 1 O.s.p., pričom vyhlásenie oznámil na úradnej tabuli súdu v súlade s ust. § 156 ods. 3 O.s.p.

Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny.

Správne, výstižné a presvedčivé sú aj dôvody tohto rozsudku, na ktorom v celom rozsahu poukazuje aj odvolací súd.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa, na ktoré v celom rozsahu poukazuje.

Pokiaľ žalobca v odvolaní namietal postup súdu z hľadiska porušenia procesnoprávných predpisov, nie je jeho odvolanie dôvodné. Rovnako nie je dôvodné odvolanie, pokiaľ toto oprel o dôvody v zmysle § 205 ods. 2 písm. c/ a f/ O.s.p. Námetka žalobcu o nepreskúmateľnosti napadnutého rozsudku je tiež neopodstatnená.

Rozsudok súdu prvého stupňa obsahuje stručné a výstižné prednesy účastníkov, dôkazy, o ktoré súd oprel svoje skutkové zistenia, úvahy, ktorými sa spravoval pri hodnotení dôkazov a skutočnosti, ktoré mal za preukázané, ako aj právne posúdenie zisteného skutkového stavu podľa príslušných zákonných ustanovení. Súd prvého stupňa rovnako vysvetlil, akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil. Napadnuté rozhodnutie preto netrpí takou vadou konania, ktoré by malo za následok zrušenie rozhodnutia súdu prvého stupňa. Odvolací súd tiež nezistil, že by postupom súdu prvého stupňa, či už v konaní alebo rozhodnutím bola žalobcovi odňatá možnosť konať pred súdom z dôvodov ním uvedených v odvolaní.

Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v rozsahu dostatočnom pre úplné zistenie skutkového stavu, pričom vykonanie ďalších dôkazov účastníci konania ani nenavrhlí, dôkazy vyhodnotil v súlade s ust. § 132 O.s.p. a na základe dospel k správnym skutkovým zisteniam, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, pričom rozsudok náležite odôvodnil.

Odvolacie námietky žalobcu týkajúce sa tvrdení o splnení predpokladov pre vznik nároku na náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy v zmysle zák. č.514/2003 Z.z., rovnako ako tvrdil aj v konaní pred súdom prvého stupňa, nie sú opodstatnené.

Odvolací súd v tej súvislosti poukazuje na podrobné odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorý svoje úvahy o nesplnení zákonných podmienok na náhradu škody v prejednávanej veci podrobne rozviedol s poukazom na skutkové zistenia, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania a príslušné zákonné ustanovenia, podľa ktorých vec právne posudzoval.

Odvolacia námietka žalobcu, že súd prvého stupňa sa v konkrétnostiach dopustil viacerých omylov, keď konštatoval, že žalobcom namietané lehoty na vydanie rozhodnutia boli dodržané, nemá svoj podklad vo vykonanom dokazovaní. Rovnako ani tvrdenie žalobcu, že nesprávny úradný postup v danom prípade

bol jednoznačne preukázaný. Navyše odvolacie námietky žalobcu v tomto smere sú všeobecného charakteru, bez uvedenia konkrétnych pochybení, ktorých sa súd prvého stupňa mal dopustiť.

Pokiaľ ide o namietané procesné pochybenia súdu prvého stupňa, odvolací súd udáva nasledovné:

Vzhľadom k tej skutočnosti, že zákon bližšie v žiadnom zo svojich ustanovení pojem odňatie možnosti konať pred súdom nešpecifikuje, pod odňatím možnosti konať pred súdom je potrebné vo všeobecnosti rozumieť taký postup súdu, ktorý znemožňuje účastníkovi konania realizáciu procesných práv a právom chránených záujmov, priznaných mu občianskym súdnym poriadkom na zabezpečenie svojich práv a oprávnených záujmov.

Namietané procesné pochybenie súdu prvého stupňa, a síce, že súd nedoručil písomné vyjadrenie žalovanej k žalobe žalobcoví, čím porušil právo žalobcu na kontradiktórny súdny proces a ust. § 114 ods. 2 O.s.p., nie je dôvodné. Rovnako nie je dôvodné ani namietané procesné pochybenie súdu prvého stupňa, že žalobca nebol pred vynesením rozsudku oboznámený so súdom vykonanými listinnými dôkazmi uloženými v exekučnom spise a k vykonanému dokazovaniu nemal možnosť vyjadriť sa.

Z obsahu spisu totiž vyplynulo, že žalovaná po doručení žaloby sa písomne vyjadrila podaním zo dňa 06.02.2013 (č.l. 31 a nasl. spisu), ktoré vyjadrenie bolo doručené žalobcovi cestou jeho právneho zástupcu dňa 18.02.2013 (doručenka na č.l. 40 spisu). Z obsahu spisu je tiež zrejmé, že žalobca cestou svojho právneho zástupcu bol zo strany súdu prvého stupňa predvolaný na pojednávanie dňa 15.01.2014, ktoré prevzal dňa 21.01.2014 (doručenka na č.l. 43 spisu). Súd prvého stupňa pojednával a rozhodol vo veci dňa 20.03.2014 v neprítomnosti žalobcu (rovnako aj žalovanej) v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p.

Žalobca požiadal o odročenie pojednávania podaním zo dňa 13.03.2014 z dôvodu podania návrhu na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na nestranný súd.

Súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy (§ 101 ods. 2 O.s.p.).

Podľa názoru odvolacieho súdu správny bol postup súdu prvého stupňa, pokiaľ v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával a vo veci rozhodol, keďže dôvod pre odročenie pojednávania, ktorý uviedol žalobca v podaní zo dňa 13.03.2014, nie je dôležitým dôvodom pre odročenie pojednávania. Je totiž zrejmé, že pokiaľ ide o námietku zaujatosti vznesenú zo strany žalobcu, o tejto v konaní už bolo rozhodnuté uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 22.10.2012 č.k. 2NcC/80/2012-15 tak, že sudkyňa Okresného súdu Spišská Nová Ves JUDr. Alena Ernestová nie je vylúčená z pojednávania a rozhodovania vecí spojených na spoločné konanie pod sp. zn. 4C/113/2012. Ani podanie ústavnej sťažnosti na Ústavný súd Slovenskej republiky nie je takým dôležitým dôvodom, ktorý by opodstatňoval odročenie pojednávania, najmä za situácie, keď súd prvého stupňa návrh žalobcu na prerušenie konania zamietol.

O dôležitý dôvod na odročenie pojednávania ide vo všeobecnosti vtedy, ak účastník tvrdí také skutočnosti, ktoré sú vzhľadom k svojej povahe spôsobilé jeho neúčast' na pojednávaní ospravedlniť, t.j. také, ktoré mu neumožňujú sa na pojednávaní zúčastniť a súčasne sú vážne, dôležité a ospravedlniteľné z hľadiska objektívneho alebo aj subjektívneho (čím mohla byť prekážka predvídaná, prípadne odvrátená).

V prejednávaní veci žalobca požiadal o odročenie pojednávania z dôvodu podania procesného návrhu na prerušenie konania. Takýto dôvod ale nie je dôležitým dôvodom pre odročenie pojednávania v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p., keďže nejde o objektívne ospravedlniteľný dôvod, ktorý by neumožnil žalobcovi zúčastniť sa pojednávania.

Pokiaľ teda súd prvého stupňa v konaní pokračoval aj po obdržaní žiadosti žalobcu na odročenie pojednávania zo dňa 13.03.2014 a vec prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti podľa ust. § 101 ods. 2 O.s.p., neodňal týmto svojim postupom žalobcovi možnosť konať pred súdom.

Pokiaľ sa žalobca na pojednávanie dňa 20.03.2014 nedostavil, takýmto spôsobom sa sám vzdal možnosti vyjadriť sa k vykonaným dôkazom a realizovať svoje ďalšie procesné práva spojené s účasťou na tomto pojednávaní. Z toho vyplýva, že zásada kontradiktórnosti konania a ani práva žalobcu na súdnu ochranu v tomto smere porušené neboli.

Vyššie uvedené závery sa týkajú aj odvolacej námietky žalobcu, ktorý vytkol súdu prvého stupňa, že nebol oboznámený so súdom vykonanými dôkazmi uloženými v exekučnom spise a k vykonanému dokazovaniu sa nemal možnosť vyjadriť. Z obsahu zápisnice o pojednávaní zo dňa 20.03.2014 totiž vyplynulo, že dokazovanie listinami bolo vykonané súdom prvého stupňa v súlade s § 129 ods. 1 O.s.p.

Nenáležitá je odvolacia námietka žalobcu, že vo veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania, keďže v danom prípade pojednávanie nariadené bolo a žalobca svojou nedôvodnou neprítomnosťou na pojednávaní sám zapríčinil, že nemohol uplatniť svoje procesné práva.

Rovnako nenáležitá je aj námietka žalobcu o vykonaní dokazovania listinami, ktorých pôvod nie je z odôvodnenia rozhodnutia poznateľný. Z odôvodnenia rozhodnutia je zrejmé, že súd prvého stupňa vykonal dokazovanie listinami obsiahnutými v spisoch Okresného súdu v Spišskej Novej Vsi, vedených pod sp. zn. 6Er/518/2011, 6Er/107/2009, 6Er/571/2011, 6Er/662/2009, 6Er/761/2009, 6Er/599/2009, 6Er/522/2009, 6Er/598/2009, 6Er/289/2009, 6Er/107/2009, 6Er/485/2011, 6Er/11/2009, 6Er/507/2009, 6Er/8/2009, 6Er/928/2009, 6Er/550/2005, 6Er/23/2003, 3Er/73/2003, 12Er/156/2004 a 6Er/452/2005. Táto skutočnosť vyplýva aj z obsahu zápisnice o pojednávaní zo dňa 20. 03. 2013.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok vo všetkých jeho výrokoch podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p.. Žalovaná bola v odvolacom konaní úspešná, preto má právo na náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnému žalobcovi. Trovy odvolacieho konania jej však nevznikli a ani si ich náhradu neuplatnila, preto odvolací súd účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.